

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. juni 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Astrid Helmart Johansen
Sagsnr.: 2018-0030-1260
Dok.: 785179

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 877 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. juni 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 877 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke overvejelser der ligger bag politiets vejledning der opfordrer ofre for digitale sexkrænkelser til selv at sørge for, at materialet bliver fjernet fra digitale platforme, herunder om der i udformningen af politiets vejledning er taget højde for ofrets sundhed og sikkerhed og at vedkomnes tilstand ikke forværres som konsekvens af efterforskningen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at det er politiets ansvar at efterforske sager om digitale sexkrænkelser, herunder at sikre beviser til brug for sagens videre forløb. Derudover bidrager politiet til at fjerne materialet i det omfang, politiet konkret er bekendt med materialets tilstedeværelse på internettet.

Fjernelse af materiale fra udenlandske internetplatforme kan bl.a. ske på baggrund af en anmodning om international retshjælp. Henset til den – relativt set – lange sagsbehandlingstid, der kan være forbundet hermed, vejleder politiet i henhold til vejledningen også den forurettede om dennes mulighed for selv – som den afbildede person – at anmode en given hjemmeside om at fjerne materialet. Det sker med henblik på at få ulovligt delt materiale fjernet hurtigst muligt, herunder også for at undgå yderligere deling af materialet. Politiets dialog med forurettede – og eventuelt dennes bistandsadvokat – vil således ofte være en væsentlig forudsætning for efterforskning og bevissikring i sagen.

Det fremgår derfor bl.a. af Rigspolitiets vejledning, at forurettede skal vejledes om sine muligheder for selv at kunne forsøge at få fjernet materialet.

Det fremgår endvidere af Rigspolitiets vejledning, at alle former for digitale sexkrænkelser kan være en betydelig krænkelse for den forurettede. Ved kontakten med forurettede bør politiet derfor være særlig opmærksom på, at forurettede kan befinde sig i en sårbar situation. Det er således vigtigt, at politiet udviser forståelse og optræder støttende over for den forurettede.

Det følger af vejledningen, at forurettede vejledes om, hvorvidt der kan ske beskikkelse af bistandsadvokat, offerrådgivning samt adgang til kontaktperson i politiet i relevant omfang.

Det er sædvanligt, at forurettede anmodes om i muligt omfang at dokumentere det mulige strafbare forhold. Det er imidlertid politiet, der har ansvaret for såvel den indledende bevissikring samt den efterfølgende efterforskning.

Dokumentation for den digitale sexkrænkelse er afgørende for den mulige videre efterforskning. Ved modtagelsen af en anmeldelse om en digital sexkrænkelse skal forurettede derfor vejledes om risikoen for, at fjernelse af materiale i visse tilfælde vil kunne påvirke efterforskningen.

Det fremgår af vejledningen, at der sammen med den forurettede skal foretages en konkret vurdering af det videre forløb, herunder om der kan ske bevissikring, før materialet forsøges fjernet.

Det fremgår tillige af vejledningen, at det er vigtigt, at anmelder bistås eller vejledes i, hvordan forholdet dokumenteres, hvis anmelder ikke selv har medbragt dokumentation ved henvendelsen til politiet. Bevismateriale bør – afhængigt af ovennævnte konkrete vurdering – sikres så hurtigt som muligt, idet beviser i sager om digitale sexkrænkelser pludselig kan forsvinde eller blive flyttet til en anden hjemmeside, hvilket vanskeliggør eller forhindrer en effektiv efterforskning af lovovertrædelsen. Indledende bevissikring kan eventuelt foretages i forbindelse med selve anmeldelsen.

Rigspolitiet skal hertil supplerende oplyse, at det i praksis kan være umuligt for politiet og udbyderne at forhindre delingen, hvis et billede eller en video deles blandt en stor kreds af personer på en lang række forskellige (lukkede) fora, fildelingstjenester og/eller sociale netværk.

Rigspolitiet kan mere generelt i forhold til forebyggelse af digitale sexkrænkelser oplyse, at Rigspolitiet derfor lægger vægt på bl.a. via pressen at komme med gode råd til, hvordan man kan begrænse risikoen for at blive offer for spredning af seksuelt krænkende materiale.

I forlængelse af Justitsministeriets besvarelse af 28. februar 2018 af spørgsmål nr. 397 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg kan det oplyses, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten i april 2018 holdt møde med Advokatrådets Strafferetsudvalg og Advokatsamfundet med henblik på at udbrede kendskabet til, hvilke muligheder f.eks. bistandsadvokater har for at bistå deres klienter med at fjerne ulovligt materiale fra internettet.

På mødet blev Rigspolitiets vejledningsmateriale på området drøftet. Det blev på mødet aftalt, at Rigspolitiet i samarbejde med Advokatsamfundet udarbejder kommunikative tiltag rettet mod Advokatsamfundets medlemmer om bl.a. bistandsadvoka-

ters muligheder for at søge krænkende materiale fjernet fra internettet. Formålet hermed er at sikre den bredest mulige oplysningsindsats i forhold til såvel ofre som professionelle partsrepræsentanter om mulighederne for eventuelt at begrænse retsstridig spredning af billeder, film mv.

Det kan endvidere oplyses, at Rigspolitiet har iværksat en opdatering af Rigspolitiets vejledningsmateriale til kredsene og offentligheden på området. Rigspolitiet forventer at gøre materialet om fjernelse af seksuelt krænkende materiale på internettet tilgængeligt for offentligheden senest i 3. kvartal 2018.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 28. februar 2018 af spørgsmål nr. 397 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.